

РЕШЕНИЕ

№ 296

гр. София, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Захариева

Членове: Доротея Кехайова
Теодора Анг. Карабашева

при участието на секретаря Таня Ст. Георгиева
в присъствието на прокурора М. К. Б.
като разглежда докладваното от Доротея Кехайова Въззивно частно
наказателно дело № 20221100600470 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С определение от 22.12.2021г., постановено по НЧД № 11597/2021 г. по описа на СРС, НО, 105 състав, е оставена без уважение молбата на осъдения В. М. П. за постановяване на съдебна реабилитация по реда на чл. 87 от НК.

Срещу определението е постъпила жалба от защитника на осъдения В. М. П. – адв. ХР. Н., с която се твърди, че определението на съда е неправилно. Изтъква се, че допълнителни доводи ще бъдат представени след запознаване с мотивите към определението. Прави се искане за отмяна на обжалваното определение и постановяване на решение, с което да бъде постановена съдебна реабилитация спрямо осъдения В. М. П..

В закрито заседание, проведено на 15.02.2022 г. въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на осъдения, свидетели или изслушване на експертизи. Била е изисквана единствено актуална справка за съдимост на осъденото лице.

В хода на съдебните прения **защитата** на молителя В. М. П. – адв. ХР. Н. поддържа жалбата, като счита, че са налице посочените в закона условия за съдебна реабилитация изтъква, че неправилно съдът е приел, че не са изтекли сроковете за

реабилитация на наказанието „глоба“, наложено на осъденото лице преди повече от 20 години. Отправя искане за отмяна на атакуваното определение на първия съд и постановяване на решение, с което да бъде постановена съдебна реабилитация спрямо осъдения П..

Прокурорът от Софийската градска прокуратура моли атакуваното определение да бъде потвърдено, тъй като спрямо осъдения е налице незавършено наказателно производство за престъпление, за което вече е бил осъждан, което налага извод за неизпълнение на целите на наложените му до момента наказания.

Софийският градски съд, след като обсъди доводите в подадената жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните и след като в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваното определение, намери следното:

Софийският градски съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното определение, констатира, че са налице основания за неговата отмяна, като съображенията за това са следните:

До настоящия момент В. М. П. е осъждан, както следва:

1. С решение, постановено по НАХД № 9183/2006г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 28.11.2006г. П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК и освободен от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК и му е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от седем месеца;

2. С протоколно определение, постановено по НОХД № 472/2000г. по описа на РС - Сливница, влязло в законна сила на 30.10.2000г. съдът е одобрил споразумение за решаване на делото, като П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4 и т. 5 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 197, т. 3 от НК и му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева. От справка на НАП се установява, че глобата не е платена, няма образувано изпълнително дело, а задължението е погасено на 31.12.2005г. на основание чл. 171, ал. 2 от ДОПК;

3. С протоколно определение, постановено по НОХД № 15263/2009г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 18.10.2010г. съдът е одобрил споразумение за решаване на делото, като П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК на 21.04.2008г. и му е наложено наказание „Пробация“ за срок от една година - задължителна регистрация по настоящ адрес, задължителни периодични срещи с пробационен служител и безвъзмезден труд в размер на 300 часа за срок от една година, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от две години, като е зачетено времето, през което е бил лишен от това право, считано от 21.04.2008г. до 21.10.2008г. Наказанието „Пробация“ е изтърпяно от 08.12.2010г. до 08.12.2011г., а наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е изтърпяно от 21.04.2008г. до

08.10.2009г. и от 06.10.2010г. до 19.04.2011г.

4. С протоколно определение, постановено по НОХД № 19477/2013г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 25.03.2014г. съдът е одобрил споразумение за решаване на делото, като П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК на 27.03.2013г. и му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от четири месеца, изпълнението на което е било отложено на основание чл. 66 ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години;

5. С протоколно определение, постановено по НОХД № 116/2015г. по описа на РС - Сливница, влязло в законна сила на 18.02.2015г. съдът е одобрил споразумение за решаване на делото, като П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 2 вр. ал.1 от НК на 09.08.2014г. и му е наложено наказание „Пробация“ за срок от две години - задължителна регистрация по настоящ адрес, задължителни периодични срещи е пробационен служител, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца. Наказанието „пробация е изтърпяно от 27.02.2015г. до 27.02.2017г., а наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е изтърпяно от 03.08.2014г. до 03.02.2015г.

По отношение на хронологически първото осъждане на П., от събраните по делото доказателства и най-вече от писмените доказателства, предоставени от НАП се установява, че наказанието глоба, наложено по НОХД № 472/2000г. по описа на РС - Сливница не е платена, няма образувано изпълнително дело, не са предприемани и други действия, насочени срещу осъденото лице за неговото изпълнение, поради което следва да се приеме, че изпълнението му е погасено по давност на 31.12.2005г. на основание чл. 171, ал.2 от ДОПК, след която дата това наказание е станало неизпълнимо по принудителен ред. От този момент е започнал да тебе двугодишният срок по чл. 88а, ал. , вр. чл. 82, ал. 1, т. 5 от НК, който е изтекъл на 31.12.2007 г.

Установява се на следващо място, че наложеното на П. наказание „пробация“ по НОХД № 15263/2009г. по описа на СРС, е изтърпяно от 08.12.2010г. до 08.12.2011г., а наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е изтърпяно от 21.04.2008г. до 08.10.2009г. и от 06.10.2010г. до 19.04.2011г. След изтърпяването на наказанието, на 08.12.2011г. е започнал да тече срока за реабилитация по чл. 88а, ал. 1, вр. чл. 82, ал. 1, т. 5 НК, който е двугодишен и е изтекъл на 08.12.2013 г.

С протоколното определение, постановено по НОХД № 19477/2013г. по описа на СРС, на П. е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири месеца, изпълнението на което е било отложено на основание чл. 66 ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години. След изтърпяването на наказанието, което съобразно разпоредбата на чл. 88а, ал. 3 от НК се е случило след изтичане на определения от съда изпитателен срок за изпълнение на наказанието лишаване от свобода, а именно от 25.03.2017 г., е започнал да тече срокът за реабилитация по чл. 88а, ал. 1, вр. чл. 82, ал.

1, т. 4 НК, който е петгодишен и е изтекъл на 25.03.2022 г. Действително към момента на подаване на молбата за реабилитация по реда на чл. 87 НПК, както и към момента на произнасяне от първоинстанционния съд, петгодишния срок не е бил изтекъл. Той обаче е изтекъл към момента на разглеждане на делото от въззивната инстанция. Във висящото производство могат да се изменят обстоятелствата, определящи преценката за това дали спрямо молителят е настъпила реабилитация. В настоящия случай срокът съгласно чл.183, ал.3 от НПК е изтекъл считано от 25.03.2022 г. и към момента на разглеждане на делото от въззивната инстанция и постановяването на въззивния съдебен акт, срокът по чл. 88а от НК е изтекъл и по отношение и на това осъждане е настъпила реабилитация по право на посоченото по-горе основание.

По-нататък с протоколно определение, постановено по НОХД № 116/2015г. по описа на РС - Сливница, влязло в законна сила на 18.02.2015г., П. е бил осъден и му е било наложено наказание „пробация“ за срок от две години - задължителна регистрация по настоящ адрес, задължителни периодични срещи е пробационен служител, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца, което наказание „пробация“ е изтърпяно от 27.02.2015г. до 27.02.2017г., а наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е изтърпяно от 03.08.2014г. до 03.02.2015г. След изтърпяването на наказанието, на 27.02.2017г. е започнал да тече срокът за реабилитация по чл. 88а, ал. 1, вр. чл. 82, ал. 1, т. 5 НК, който е двугодишен и е изтекъл на 08.12.2019 г.

Следователно към момента на разглеждане на делото от въззивната инстанция и преди постановяване на решението на контролиращия съд по отношение на всички осъждания на молителя, е настъпила реабилитация по право на основание чл. 88а от НК, поради което и въпросите, подлежащи на обсъждане в рамките на производството по чл. 87 НК са ирелевантни.

Действително към датата на разглеждане на делото пред първия съд сроковете по чл. 88а, вр. чл. 82, ал. 1 от НК не са били изтекли и първостепенният съд е достигнал до принципно правилни правни изводи, тъй като коректно е било отчетено и наличието на незавършило наказателно производство спрямо П., което изключва приложимостта на разпоредбата на чл. 87 НК, доколкото не е можело да бъде прието, че осъденият е имал добро поведение към датата на сезирането на съда с искането да бъде реабилитиран.

Към настоящият момент, обаче сроковете на чл. 88а, вр. чл. 82, ал. 1 НК са изтекли и въпросът за доброто поведение на осъдения в срока за реабилитация изобщо не следва да бъде обсъждан, доколкото в нормата на чл. 88а от НК не се поставят такива изисквания. За да настъпи реабилитация по право, нормата на чл. 88а от НК поставя едно единствено условие пред осъдения, а именно когато е извършил две или повече престъпления, за които не е реабилитиран, следва да са изтекли предвидените

срокове за реабилитация за всички осъждания и да не е извършил друго умишлено престъпление от общ характер в този период. В тази връзка въззивната инстанция отбелязва, че не следва да се отчитат данните за това, че спрямо П. е налице незавършило наказателно производство за престъпление по чл. 343б, ал.2 от НК, за което се поддържа от обвинението, че е било извършено на 09.09.2020г., доколкото за това престъпление не е постановен краен съдебен акт и отчитането му във вреда на осъденото лице би довело до нарушаване на презумпцията за невиновност.

По всички тези съображения въззивният съд намира, че обжалваното определение следва да се отмени, като молбата на осъдения П. за постановяване на съдебна реабилитация по чл. 87 от НК, следва да бъде оставена без разглеждане поради липсата на правен интерес от страна на молителя, тъй като е настъпила реабилитация по право в съответствие с чл. 88а, вр. чл. 82, ал. 1 от НК, а съдебното производство по делото да се прекрати.

При извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваното определение, въззивната инстанция не констатира наличието на други основания, налагащи неговото изменяване или отмяна, поради което и с оглед горното, постанови своето решение.

Воден от всичко изложено и на основание чл. 334, т. 4 от НПК, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение от 22.12.2021г., постановено по НЧД № 11597/2021 г. по описа на СРС, НО, 105 състав, с което е оставена без уважение молбата на осъдения В. М. П. за постановяване на съдебна реабилитация по реда на чл. 87 от НК.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молбата на В. М. П. за постановяване на съдебна реабилитация по чл. 87 от НК, тъй като липсва правен интерес от страна на молителя, поради настъпила реабилитация по право на основание чл. 88а от НК, за осъжданията му по НОХД № 472/2000г. по описа на СР – Сливница, НОХД № 15263/2009г. по описа на СРС, НОХД № 19477/2013г. по описа на СРС и НОХД № 116/2015г. по описа на РС - Сливница.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____